

Herman Melville és molt més que *Moby Dick* i *Bartleby, l'escrivent*: amb aquesta antologia reivindiquem uns contes inèdits fins ara en català, que reafirmen l'autor una vegada més com un dels millors prosistes de la literatura universal.

- Traducció de Yannick Garcia
- Epíleg de Borja Bagunyà
- Edició i selecció d'Àlex Moreno Mulet

Herman Melville va guanyar-se un lloc a la posteritat amb *Moby Dick* (1851), una de les pedres angulars de la narrativa nord-americana. La dècada del 1850 és fonamental en la seva biografia: serà l'última en què publicarà novel·les, malgrat que va viure fins el 1891, i també aquella en què escriurà la majoria dels seus contes. L'any 1856 va publicar *The Piazza Tales*, l'únic recull que va fer dels seus relats, entre els quals hi havia el celebradíssim «Bartleby, l'escrivent» o «Les Encantades». Aquella selecció, tanmateix, incloïa narracions tan rellevants com «El venedor de para llamps» o «La veranda» [«The Piazza»] —la qual Melville va escriure expressament per al volum—, i cap d'elles s'havien traduït al català. Amb aquesta antologia, així, recuperem tots els contes dels *Piazza Tales* que romanien inèdits fins ara, però anem més enllà.

Preu: 20,90€ · Format: 12x17 (tapa dura)
Pàgines: 280 · ISBN: 978-84-19590-12-1

***

Per a qualsevol petició contacteu amb:
Aida Chavarria - comunicacio@comanegra.com

L'autor va escriure prop d'una vintena de relats. Veiem a través d'ells un Melville plural, ara punyent ara divertit, ara melancòlic ara reivindicatiu, i, sobretot, molt humà. Al conte que dona títol al volum, per exemple, presenciem les pèssimes condicions en què viu una família contraposades a la felicitat que els copen quan senten el seu gall cantar. Els contrastos d'«Els dos temples» o d'«El púding del pobre i les engrunes del ric» no són menys remarcables, i Melville aconsegueix mesclar transcendència i paròdia com ben pocs. Com diu Borja Bagunyà a l'epíleg:

«L'humor negre, la ironia rampant, potser siguin el que separa més clarament Melville de Poe i de Hawthorne; la seva solemnitat romàntica, la seva grandiloqüència puntual i la seva meravellosa expressivitat descriptiva acostumen sempre a acompanyar-se d'una lucidesa dolorosa, que tant pot virar cap al comentari social com cap a la disputa estètica o metafísica. Melville és divertit com ho són Cervantes o Kafka».

Cal fer esment, per les seves particularitats, a les dues últimes peces de l'antologia. «John Marr» és un text que va aparèixer per primer cop el 1888 a *John Marr i altres mariners*, un dels poemaris de Melville. «John Marr» destaca en aquesta obra no només perquè li dona el títol, sinó també perquè al poema l'acompanya una «introducció» en prosa d'una desena de pàgines, la qualitat de la qual és tan notable que molts editors

l'han publicat en diversos reculls de contes sense el poema. En aquesta edició, com en l'original, s'hi poden llegir totes dues parts: conte i poema.

I si l'últim dels relats tanca amb un poema, la carta que fa de colofó a la selecció és la cloenda perfecta. El 1860, Herman Melville escriu a son germà per explicar-li com vol que es publiquin els seus poemes, amb indicacions sobre a quins editors ha d'anar, com ha de treballar el text i, sobretot, quines són les coses que no ha de fer, perquè, com diu, la publicació dels primers versos és una de les fites més importants per a l'autor que els ha escrit.

Al crit de Quiquiriquic!, la col·lecció Portàtils arriba al dotzè volum. Aquests contes magistrals són perfectes per endinsar-se en l'obra del més gran dels escriptors estatunidencs. Contes publicats per primer cop en català, a més, de la mà de Yannick Garcia, guanyador recent del premi Aurora Bertrana de Traducció.

TAULA DE CONTINGUTS:

- Quiquiriquic!
- Els dos temples
- El púding del pobre i les engrunes del ric
- El venedor de parallamps
- El campanar
- La veranda
- Jo i la meva xemeneia
- John Marr
- Carta a Allan Melville